

Un exercici de memòria

crònica

L'edició especial de L'Indépendant va començar l'any 1966, quan els turistes entraven per la carretera de la Jonquera, perquè encara no hi havia l'autopista.

Els primers dies de maig es va presentar a la seu del diari *L'Indépendant* de Perpinyà una mostra fotogràfica i també periodística, titulada «La Costa Brava de *L'Indépendant* (1966-1977)» corresponent a una selecció de temes gràfics de l'esmentat període en què el diari va fer una edició especial d'estiu dedicada al nostre litoral. Després d'una gestió encetada pel president d'Ensenyament i Cultura de la Diputació de Girona i alcalde de Roses, senyor Carles Páramo, amb el cap de l'arxiu fotogràfic del rotatiu es va establir una comunicació que ha permès aquesta exposició que tindrà caràcter itinerant per diferents localitats del nostre litoral.

Per part dels serveis de fotografia i arxiu de *L'Indépendant* es va posar a disposició de l'Arxiu d'Imatges Emili Massanas i Burcet de la Diputació tot el fons fotogràfic corresponent a aquelles edicions. Els tècnics de l'arxiu van fer un treball de selecció de quasi un milió d'imatges, per obtenir-ne

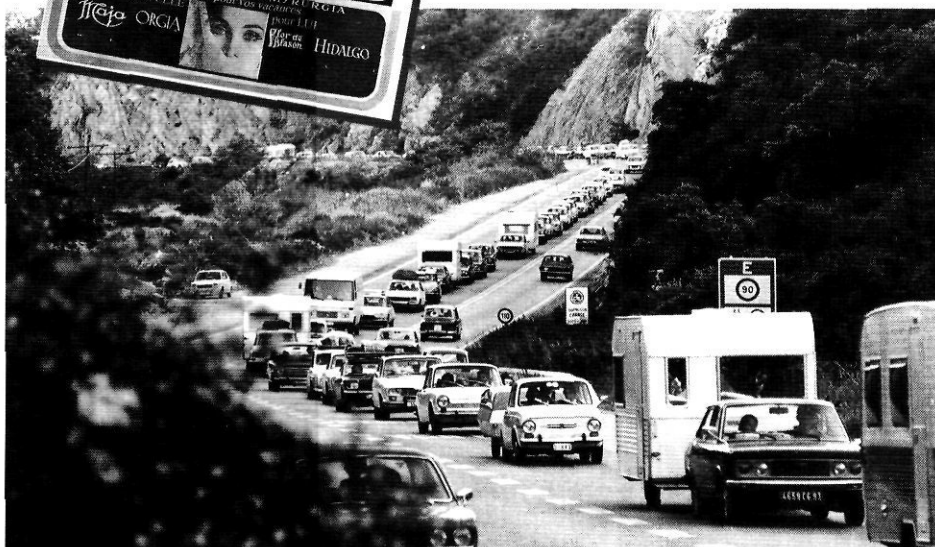
una mostra a l'entorn de les mil dues-centes, de les quals un deu per cent configuren la mostra definitiva. Aquesta s'ha dividit en els àmbits següents: els polítics, els turistes, els toros i el flamenc, Salvador Dalí, els espectacles, els artistes francesos, la Costa Brava dels anys 60 i 70 i un darrer àmbit dedicat a aquest diari i a la seva edició gironina. Igualment es fa memòria dels fotoperiodistes que van realitzar els originals que integren l'exposició.

Un moment molt especial

S'ha fixat com a data simbòlica d'inici del gran moviment turístic entre nosaltres l'any 1950 (data de l'estrena de la pel·lícula *Pandora*), però no seria fins a la dècada següent que aquest fenomen social assoliria fites i xifres espectaculars que des d'aleshores no han deixat de créixer.

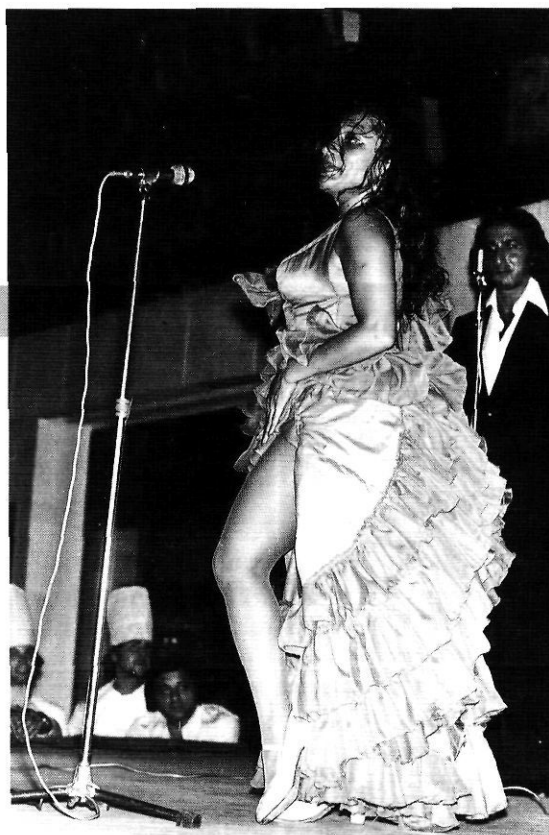
En el moment que el turisme es converteix en massiu els atractius que ofería el nostre litoral eren, bàsicament, uns paisatges verges, uns indígenes agradables i simpàtics, uns preus sensacionalment baixos i un ambient acollidor. En canvi les infraestructures de tot tipus es varen veure sorpreses per aquella allau de personal. Les demandes es resoldrien de forma improvisada i amb voluntat per part de tots. També va ser una època en què es perpetraren flagrants atemptats urbanístics i arquitectònics que han marcat, negativament i per amplis períodes, la Costa Brava.

També cal apuntar la llista de noms importants de l'espectacle, els francesos en primer lloc, des de

Charles Aznavour fins a Johnny Halliday, des d'Enrico Macias fins a Claude François, que van actuar a la nostra costa. Eren uns temps en què es podia fer, ja que els catxets demanats i fins i tot els equipaments tècnics eren senzills en comparació amb els actuals. Al costat dels noms dels artistes de l'espectacle, hi tenim el d'alguns polítics francesos que, discretament, com corresponia a la realitat política espanyola del moment, gaudien de les seves vacances a la Costa Brava; fins i tot el primer ministre francès, Raymond Barre, ja era un client habitual de S'Agaró abans d'assolir el més important càrrec del govern de la República.

Capítol especial mereix Salvador Dalí. No s'ha d'oblidar que el centre del món dalinià corresponia a l'estació ferroviària

Un fotògraf del diari va recollir l'estrena a Calonge de l'oratori El Pessebre, de Pau Casals, dirigit pel seu germà Enric.

de la capital rossellonesa. Per tant, Dalí és un personatge conegut i apreciat, almenys en l'àmbit periodístic, a Perpinyà. També va ser un home que sabia valorar les possibilitats dels mitjans de comunicació i els va utilitzar llargament. El gran nombre de reportatges que *L'Indépendant* va realitzar de l'artista de Figueres ha fet que el seu arxiu fotogràfic sobre Dalí sigui un dels més importants del món; a l'exposició en tenim algunes mostres.

Una finestra a Europa

A banda d'aquest contingut documental i de testimoni gràfic d'aquells estius a la Costa Brava en la mostra es valora degudament el que, informativament, va suposar aquella edició. Un model, aquest de fer pàgines especials per a un determinat territori, que un quart de segle després han adoptat els més importants rotatius del nostre país. Malgrat que les tècniques de transmissió no eren, ni de bon tros, les actuals, cada dia un motorista s'endua les pàgines, amb els seus originals, fotografies i publicitat fins a Perpinyà. Per

El flamenc, més o menys adulterat, era un espectacle que encisava els turistes i també els reporters gràfics de L'Indépendant. A la foto, Maruja Garrido.

donar-ne un exemple, cada matí el diari (que també havia de superar la censura) era puntualment als molts punts de venda d'arreu de la Costa Brava i també s'oferia als turistes a les platges i als llocs d'esbarjo. Però, repetim, al costat d'aquest fet periodístic, també suposava aquella edició, i fins on era possible per no obligar la censura a actuar, una finestra informativa, des dels continguts escrits fins a determinades fotografies d'un tímid *destape*, que avui es veu innocent del tot. Aquest també és un valor que cal afegir a aquella edició.

L'exposició, que s'ha realitzat a tres bandes –diari *L'Indépendant*, Arxiu d'Imatges de la Diputació i l'Oficina de Difusió de la mateixa corporació–, ofereix aquesta crònica gràfica i informativa; els àmbits es presenten inspirats en les portades del diari, que va ser una veritable finestra a una Europa immediata, però també barrada. Malgrat que la distància en el temps no és excessiva, sembla mentida els canvis que la nostra societat ha experimentat. És un valor afegit que suposa aquesta exposició, que per als més joves serà una descoberta i per als que no ho siguin tant un espai per a la nostàlgia i per a fer memòria d'una Costa Brava irrepètible.

El pas que s'espera d'aquesta exposició per a diferents localitats del nostre litoral també ajudarà a valorar degudament el que aquesta edició va suposar i de com es va difondre la realitat de la nostra costa, especialment entre els turistes francòfons que eren i són els nostres primers clients.

JOSEP-VÍCTOR GAY

